माउनिर्चमस्जत। चातुर्मास्यानि सामानि। स त्तोयमत-यत। माऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहर्त्। स दिवमस्जत। श्रीग्रिष्टामम्बाष्ट्रमिन्द्र निवान निवाहितय दुमे लाकाः। द्मान् खल वे लोकानन्प्रजाः पश्चक्क्न्दाश्चि प्राजायना। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा बाह्तीः प्रजाता वेद [३]। प्र प्रजया पश्जिभिष्युनैर्जायते" इति। स प्रजापतिर्श्यदेशह-मन्त्रानुष्ठानेन सत्यसङ्कल्पः सन् खसङ्कल्पन चतुर्दे। तसन्त्रमस्-जत् तच तमिमं मन्तं सृष्ट्वानसीत्येवं दृष्ट्वान्। तस्य सन्ताष-यतस्य प्रजापतेः सङ्गल्पमात्रेण सामवज्ञीर्मा इविरामीत्। स प्नस्तुर्दे हिमन्त्रेण सामाखं इविः प्रचिष होमान् ष्टानक्षं तपाऽकुर्त। तेन व्यापारेण श्रान्ता दीर्घखर्वाद्यं कृतवान्। तदन्करणक्षे अस्तिग्रब्दः प्रजापतिना व्याह्तवात् प्र-यमलाकप्रकाशकया इतिरूपा मन्त्र द्रत्य्यते। तेन मन्त्रण ज्ञातां तदर्थक्यां स्वभि सङ्गल्यास्जत। ततः सङ्गल्यादेवाग्नि-हो नादिकमस्जत। एवं दितीयहतीयपर्याया याखातया। एवमनेन प्रकारेणीता भर्गादिया इतय एव लाक चयरूपेण परिणताः। तानिमान् लोकानन् सत्य प्रजादिकमृत्यन्नम्। एत-द्दनस्य प्रजादिप्राप्तिः फलम्॥

श्रय पञ्च होत्सम्लं प्रशंधित। "म पञ्च होतारमस्जत।
म हिर्नि विन्दत। तसी मोमः स्तनुवं प्रायच्छत्। एतसे
हिर्नि । म पञ्च होत्रा तप्यत। मेऽताम्यत्। म प्रत्य द्वाधत। मेऽसुरानमृजत। तदस्याप्रियमासीत् [४]। तद्दर्वर्ष्